

- 2 இல்லற விவகாரங்களைப் பராமரித்தபடியே அன்பான தந்தையை நினைவு செய்ய வேண்டும். கடைசி காலத்தில் ஒரு தந்தையைத் தவிர வேறு எதுவும் நினைவிற்கு வராத வகையிலான நிலையை அமைக்க வேண்டும்.

வரதானம் : (பிந்து) புள்ளி வடிவத்தில்/ ரூபத்தில் நிலைத்திருந்து மற்றவர்களுக்கும் நாடகத்தின் புள்ளியை (முடிவை) நினைவூட்டும் தடைகளை நீக்குபவர் ஆவீராக!

எந்த குழந்தைகள் எந்த ஒரு விஷயத்திலும் கேள்விக் குறியிடாமல் சதா (பிந்து ரூபத்தில்) புள்ளி வடிவில் நிலைத்திருந்து ஒவ்வொரு செயலிலும் மற்றவர்களுக்கு நாடகத்தின் முற்றுப் புள்ளியை நினைவூட்டுகிறார்களோ அவர்களே தடைகளை நீக்குபவர் (விக்கின விநாசகர்) என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் மற்றவர்களையும் சக்திசாலி ஆக்கி வெற்றியின் குறிக்கோளுக்கு சமீபத்தில் அழைத்து வருகிறார்கள். அவர்கள் எல்லைக்குட்பட்ட வெற்றியின் பிராப்தியை பார்த்து குஷி அடைவதில்லை. ஆனால் எல்லையில்லாத வெற்றி மூர்த்தியாக இருப்பார்கள். சதா ஒரே சீரான சிரேஷ்ட ஸ்திதியில் நிலைத்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களது வெற்றியின் சுய ஸ்திதி மூலமாக தோல்வியைக் கூட மாற்றம் செய்து விடுகிறார்கள்.

ஸ்லோகன் : ஆசிகள் பெறுங்கள், ஆசிகள் கொடுங்கள் அப்பொழுது
விரைவில் மாயையை வென்றவர் ஆகிவிடுவீர்கள்.

இனிமையான குழந்தைகளே! பாபா உங்களுக்கு சங்கமயுகத்தில் என்னவெல்லாம் நினைவுட்டினாரோ அவற்றை சிந்தனை செய்வீர்களானால் சதா மகிழ்ந்திருப்பீர்கள்.

கேள்வி: சதா இலேசாக இருப்பதற்கான யுக்தி என்ன? எந்த ஒரு சாதனத்தைத் தனதாக்கிக் கொண்டால் குஷியில் இருக்க முடியும்?

பதில்: சதா இலேசாக இருப்பதற்காக இந்தப் பிறவியில் என்னென்ன பாவங்கள் நிகழ்ந்திருக்கின்றனவோ, அவை அனைத்தையும் அழிவற்ற மருத்துவர் முன்னிலையில் வையுங்கள். மற்றப்படி தலைமீதுள்ள பல பிறவிகளுக்கான பாவங்களுக்காக நினைவு யாத்திரையில் இருங்கள். நினைவின் மூலம் தான் பாவங்கள் நீங்கும். பிறகு குஷி இருக்கும். பாபாவின் மூலம் ஆத்மா சதோபிரதான் ஆகிவிடும்.

ஓம் சாந்தி. இனிமையிலும் இனிமையான ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தை சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார் - உங்களுக்கு நினைவு வந்து விட்டது, நாம் ஆதி சனாதன தேவி-தேவதா தர்மத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தோம். நாம் இராஜ்யம் செய்தோம். நாம் நிச்சயமாக உலகத்துக்கு எஜமானராக இருந்தோம். அச்சமயம் வேறு எந்த ஒரு தர்மமும் இல்லை. நாம் தான் சத்யுகத்திலிருந்து பிறவி எடுத்து 84 பிறவிகளின் சக்கரத்தை முடித்திருக்கிறோம். முழு விருட்சத்தின் நினைவு வந்து விட்டது. நாம் தேவதையாக இருந்தோம். பிறகு இராவண ராஜ்யத்தில் வந்து விட்டோம் ஆகையால் தேவி-தேவதை எனச் சொல்லிக் கொள்வதற்கான தகுதி இல்லாமற் போய்விட்டது. அதனால் தர்மமே வேறென்று நினைத்து விட்டோம். வேறு யாருடைய தர்மமும் மாறுவதில்லை. எப்படி கிறிஸ்துவினுடையது கிறிஸ்துவ தர்மமாகவும், புத்தருடையது பௌத்த தர்மமாகவே இருந்து வருகிறது. அனைவருடைய புத்தியிலும் உள்ளது, புத்தர் இன்ன சமயத்தில் தர்மத்தை ஸ்தாபனை செய்தார். இந்துக்களுக்குத் தங்களின் தர்மத்தைப் பற்றியே தெரியாது - நமது இந்து தர்மம் எப்போதிருந்து ஆரம்பமானது? யார் உருவாக்கினார்? இலட்சக் கணக்கான வருடங்கள் என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். முழு சிருஷ்டி சக்கரத்தின் ஞானம் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குத் தான் உள்ளது. இது ஞான-அறிவு எனப்படுகின்றது. அவர்கள் விஞ்ஞான பவன் என்று பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் பாபா அதன் அர்த்தத்தைச் சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார் - ஞானம் மற்றும் யோகம் - படைப்பவர் மற்றும் படைப்பு பற்றிய முதல்-இடை-கடையின் ஞானம். இப்போது நீங்கள் புரிந்து கொண்டீர்கள், நாமும் தெரியாமலிருந்தோம், நாஸ்திகராக இருந்தோம். சத்யுகத்திலோ இந்த ஞானம் இருக்க முடியாது. இப்போது உங்களுக்கு ஆசிரியர் படிப்பு சொல்லித் தந்திருக்கிறார். படித்த பின் உங்களுக்கு இராஜ்ய பாக்யம் கிடைக்கின்றது. ஏனென்றால் வசிப்பதற்காக உங்களுக்குப் புதிய சிருஷ்டி வேண்டும். இந்தப் பழைய சிருஷ்டியிலோ பவித்திரமான தேவி-தேவதைகள் கால் வைக்க முடியாது. பாபா வந்து உங்களுக்காகப் பழைய உலகத்தை வினாசம் செய்து, புதிய உலகத்தை ஸ்தாபனை செய்கிறார். நமக்காக வினாசம் நிச்சயமாக ஆகியே தீர வேண்டும். கல்ப-கல்பமாக நாம் இந்த பாகத்தை நடிக்கின்றோம். பாபா கேட்கின்றார், இதற்கு முன் எப்போதாவது சந்தித்திருக்கிறாயா? அப்போது சொல்கிறார்கள்-பாபா, ஒவ்வொரு கல்பமும் சந்திக்கிறேன், உங்களிடமிருந்து இராஜ்ய பாக்யத்தைப் பெறுவதற்காக. கல்பத்திற்கு முன்பும் கூட எல்லையற்ற சுகத்தின் இராஜ்ய பாக்யத்தை அடைந்திருந்தோம். நினைவு வந்துள்ள இந்த விஷயங்கள் அனைத்தையும் இப்போது சிந்தனை செய்ய வேண்டும். இதை பாபா சுயதர்ஷன சக்கரம் எனச் சொல்கிறார். நாம் முதலில் சதோபிரதானாக இருந்தோம். இதுவும் உங்களுக்கு நினைவு வந்து விட்டது, ஒவ்வொரு ஆத்மாவுக்கும் அவரவர் பாகம் உள்ளது. நாம் சிறிய, அழியாத ஆத்மாவாக இருக்கிறோம், அதில் நடிக்கும் பாகமும் அழியாததாக உள்ளது, தொடர்ந்து நடந்து கொண்டே இருக்கும். இது உருவாக்கப்பட்ட, உருவாகிக் கொண்டிருக்கின்ற ஒரு நாடகம். இதில் புதிய விஷயம் எதையும் சேர்க்கவோ எதையும் குறைக்கவோ முடியாது. யாருமே மோட்சத்தை அடைய முடியாது. சிலர் முக்தி வேண்டுகிறார்கள். முக்தி என்பது வேறு, மோட்சம் என்பது வேறு. இதையும் நினைவில் வைக்க வேண்டும். நினைவில் இருந்தால் மற்றவர்களுக்கும் நினைவு படுத்துவீர்கள். உங்களுடைய வேலையே இது தான். பாபா எதை நினைவில் கொண்டு வந்திருக்கிறாரோ அதை மற்றவர்களுக்கும் கூட நினைவு படுத்துங்கள். அப்போது உயர்ந்த பதவி அடைவீர்கள். உயர்ந்த பதவி அடைவதற்காக மிகுந்த முயற்சி செய்ய வேண்டும். முக்கியமான முயற்சி யோகத்தின் முயற்சியாகும். இது தான் நினைவு யாத்திரை. இதை பாபாவைத் தவிர வேறு எவராலும் கற்றுத் தர முடியாது. இப்போது நீங்கள் மனிதலிருந்து

12.08.2009

தேவதையாவதற்கான படிப்பு படிக்கின்றீர்கள். நீங்கள் அறிவீர்கள், நாம் மீண்டும் புதிய உலகத்திற்குப் செல்வோம் என்று. அதன் பெயரே அமரலோகம். இது மரணலோகம். இங்கோ திடீரென்று உட்கார்ந்திருக்கும் போதே மரணம் வந்து விடுகின்றது. அங்கே மரணத்தின் பெயர் அடையாளமே கிடையாது. ஏனென்றால் ஆத்மாவையோ உண்மையிலே காலன் (அழிப்பதில்லை) உண்ணுவதில்லை. இது ஒன்றும் மிட்டாய் போன்ற பொருள் அல்ல. டிராமாவின் அனுசாரம் சமயம் வரும் போது ஆத்மா போய்விடுகின்றது. யார் எப்போது போக வேண்டுமோ அப்போது போய்விடுகின்றனர். காலன் வந்து பிடிப்பதில்லை. ஆத்மா ஒரு சரீரத்தை விட்டு வேறொன்றை எடுத்துக் கொள்கின்றது. காலன் என்று எதுவும் இல்லை. இதுவோ கதைகளாக உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். அது அமரலோகம், அங்கே நோயற்ற உடல் இருக்கும். சத்யுகத்தில் பாரதவாசிகளின் ஆயுளும் நீண்டதாக இருந்தது, யோகிகளாக இருந்தார்கள். யோகி மற்றும் யோகி இவர்களுக்கிடையிலுள்ள வேறுபாடும் இப்போது தெரிகின்றது. உங்களுடைய ஆயுள் விருத்தியடைந்து கொண்டே இருக்கின்றது. எவ்வளவு நீங்கள் யோகத்தில் இருப்பீர்களோ, அந்த அளவு பாவங்கள் பஸ்மமாகும், பதவியும் உயர்ந்ததாகக் கிடைக்கும், ஆயுளும் நீண்டதாக ஆகும். இராஜா-ராணி எப்படி ஆயுள் முடிந்ததும் சரீரத்தை விடுகிறார்களோ, பிரஜைகளுக்கும் கூட அதுபோலவே ஆகின்றது. ஆனால் பதவியில் வேறுபாடு உள்ளது.

இப்போது பாபா உங்களுக்குச் சொல்கிறார், சுயதர்சன சக்கரதாரிக் குழந்தைகளே, இந்த அலங்காரங்கள் உங்களுடையவை. இல்லறத்தில் இருந்து கொண்டே தாமரை மலர் போல் நீங்கள் இருக்கிறீர்கள். உங்களைத் தவிர வேறு யாரும் அதுபோல் இருக்க முடியாது. இதுவும் நினைவிற்கு வந்து விட்டது - இந்த ஜென்மத்தில் நாம் எவ்வளவு பாவங்கள் செய்திருக்கிறோம்? அதனால் பாபா சொல்கிறார், அவையனைத்தையும் அவினாசி சாஜன் முன்னிலையில் வைத்து விட்டால் இலேசாகி விடுவீர்கள். மற்றப்படி தலை மீதுள்ள ஜென்ம-ஜென்மந்தரப் பாவங்களுக்காக யோகத்தில் அமர வேண்டும். யோகத்தினால் தான் பாவங்கள் நீங்கும், குஷியும் இருக்கும். பாபாவின் நினைவின் மூலம் தமோபிரதான் ஆகிவிடுவீர்கள். நாம் நினைவின் மூலம் இதுபோல் ஆவோம் என்று தெரிந்தால் யார் தான் நினைவு செய்ய மாட்டார்கள்? ஆனால் இது யுத்த மைதானம். இவ்வளவு உயர்ந்த பதவி பெறுவதற்காக முயற்சி செய்ய வேண்டியுள்ளது. இதுவும் குழந்தைகளின் நினைவிற்கு வந்து விட்டது, எல்லையற்ற தந்தையிடமிருந்து நாம் உயர்ந்ததிலும் உயர்ந்த ஆஸ்தியைப் பெறுகிறோம் அதுவும் கல்ப-கல்பமாகப் பெற்று வருகிறோம். உங்களிடம் பலர் வருவார்கள், வந்து மன்மனாபவ என்ற மகாமந்திரத்தைப் பெற்றுக் கொள்வார்கள். மன்மனாபவ என்பதன் அர்த்தம் - தன்னை ஆத்மா என உணர்ந்து தந்தையை நினைவு செய்யங்கள். இது மகான் ஆத்மா ஆவதற்கான மகான் மந்திரம். அவர்கள் மகான் ஆத்மா அல்ல. மகாத்தமா என்பது உண்மையில் ஸ்ரீகிருஷ்ணருக்கு சொல்லப்படுவதாகும். ஏனென்றால் அவர் பவித்திரமானவர். தேவதைகள் சதா பவித்திரமாக உள்ளனர். தேவதைகளினுடையது பிரவிருத்தி (இல்லற) மார்க்கம். சந்நியாசிகளுடையது நிவிருத்தி (துறவற) மார்க்கம். பெண்களோ கொடுமைகளை அனுபவிக்க முடியாது. இவையனைத்தும் இப்போது கலியுகத்தில் மோசமாக ஆகிவிட்டுள்ளன. பெண்களையும் கூட சந்நியாசிகளாக்கி அழைத்துச் செல்கின்றனர். பிறகும் கூட அவர்களின் பவித்திரதாவினால் பாரதம் நிலைத்து நிற்கின்றது. எப்படிப் பழைய கட்டடத்துக்கு வெள்ளை அடிப்பதால் புதியது போல் ஆகிவிடுகிறது. இந்த சந்நியாசிகளும் மராமத்து செய்து கொஞ்சம் பாதுகாக்கிறார்கள். ஆனால் பாபா சொல்கிறார், அந்த தர்மமே தனி, பவித்திரமாகிறார்கள்.

பாரத கண்டத்தில் தான் இவ்வளவு தேவி-தேவதைகளின் ஆலயங்கள், பக்தி முதலியவை உள்ளன. இதுவும் விளையாட்டு - இதன் உதாரணத்தை நீங்கள் சொல்கிறீர்கள். பக்தி மார்க்கத்திற்காக இவையெல்லாம் கூட வேண்டும் அல்லவா? ஒரு சிவனுக்குத் தான் எவ்வளவு பெயர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள்! பெயரை வைத்துக் கோயில்கள் கட்டப் பட்டே வந்துள்ளன. ஏராளமான கோயில்கள்! எவ்வளவு செலவாகின்றது! அதனால் கிடைப்பதும் கூட அரைக்கல்பத்திற்கான சுகம். ஏராளமான பணம் செலவழிக்கிறார்கள், மூர்த்திகள் உடைந்து நொருங்கிப் போகின்றன. அங்கோ (சத்யுகத்தில்) கோயில்கள் முதலியவற்றிற்கான தேவையே இல்லை. இதுவும் இப்போது நினைவு வந்துவிட்டது, அரைக்கல்பம் பக்தி நடைபெறுகின்றது. அரைக்கல்பம் பிறகு பக்தியின் பெயரே இல்லை. இந்த வேற்றுமை நிறைந்த மரத்தைப் பற்றி (கல்ப விருக்ஷம்) பாபா எவ்வளவு தருகின்றார் - கலியுகத்தின் ஆயுள் மட்டுமே 40 அயிரம் வருடங்கள் என்றால் பிறகு கிறிஸ்தவர் முதலியவர்களின் ஆயுள் கூட மிக நீண்டதாக ஆகிவிடும். பாபா சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார், கிறிஸ்தவ தர்மத்திற்கு இவ்வளவு தான் வரையறை. இதை அறிவார்கள், கிறிஸ்துவுக்கு இவ்வளவு காலம் ஆனது, இன்னாருக்கு இவ்வளவு சமயம் தர்மத்தை

ஸ்தாபனை செய்வதில் ஆனது. என்று ஆனால் எப்போது திரும்ப போவார்கள்? இதைப்பற்றித் தெரியாது. கல்பத்தின் ஆயுளே நீண்டதாகச் சொல்லி விட்டார்கள். இப்போது நீங்கள் அறிவீர்கள், வினாசத்திற்கான ஏற்பாடுகள் நடந்து கொண்டே இருக்கின்றன. அவர்களுடையது சயின்ஸ், (அறிவியல்) உங்களுடையது சைலன்ஸ். (அமைதி) நீங்கள் எவ்வளவு (காலம்) அமைதியில் இருப்பீர்களோ அவ்வளவு வினாசத்திற்கான நல்ல-நல்ல பொருள்கள் தயார் செய்து கொண்டே இருப்பார்கள். நாளுக்கு நாள் நுட்பமான பொருள்களை உருவாக்கிக் கொண்டே இருக்கின்றனர். உங்களுக்கு உள்ளுக்குள் குஷி இருக்கின்றது - பாபாவோ நமக்காகப் புதிய உலகத்தைப் படைப்பதற்காக வந்துள்ளார். பாபா செய்வது அற்புதம்! பாபா உங்களுடைய சொர்க்க ஸ்தாபனையோ அதிசயம்! இப்போது உங்களுக்கு முழுவதும் ஞாபகம் வந்து விட்டது. அவர்களோ படைப்பவர் மற்றும் படைப்பினுடைய முதல்-இடை-கடை பற்றி அறிந்திருக்கவே இல்லை. நீங்கள் அறிவீர்கள். நீங்கள் எவ்வளவு பிரகாசத்தில் இருக்கிறீர்கள்! மனிதர்களோ பயங்கர இருளில் உள்ளனர். வித்தியாசம் உள்ளது இல்லையா? ஞான மையை சத்குரு அளித்தார், அஞ்ஞான இருள் நீங்கியது. பக்தி செய்பவர்கள் ஞானத்தைப் பற்றி அறியவில்லை. இப்போது நீங்கள் பக்தியைப் பற்றியும் அறிந்திருக்கிறீர்கள் மற்றும் ஞானத்தையும் அறிந்திருக்கிறீர்கள். முழு நினைவும் வந்து விட்டது - பக்தி எப்போது ஆரம்பிக்கிறது, பிறகு எப்போது முடிவடைகிறது? பாபா எப்போது ஞானம் தருகிறார், எப்போது நிறைவடையும், அனைத்து நினைவும் உள்ளது. அதிலும் தரவரிசைப் படிதான் இருக்க செய்கிறது. சிலருக்கு அதிக நினைவு உள்ளது, சிலருக்குக் குறைவாக உள்ளது. யாருக்கு அதிக நினைவு உள்ளதோ அவர்கள் உயர்ந்த பதவி பெறுவார்கள். நினைவு இருந்தால் தான் மற்றவர்களுக்கும் புரிய வைப்பார்கள். அற்புதமான நினைவு சக்தி தானே! முன்பு உங்களது புத்தியில் என்ன இருந்தது? பக்தி, ஜபம், தவம், தீர்த்த யாத்திரை செல்வது, தலை வணங்குவது, அனைத்து வித ஆடம்பரங்களும் மறைந்து விட்டது. பக்தியின் நினைவு மற்றும் ஞானத்திற்கிடையில் எவ்வளவு வேறுபாடு! நீங்கள் இப்போது பக்தி பற்றி அறிந்திருக்கிறீர்கள். ஏனென்றால் ஆரம்பத்திலிருந்தே பக்தி செய்திருக்கிறீர்கள். நீங்கள் அறிவீர்கள், நாம் முதல்-முதலில் சிவனுக்கு பக்தி செய்தோம், பிறகு தேவதை களுக்கு பக்தி செய்தோம் வேறு யாருக்குமே இந்த ஞாபகம் இல்லை, உங்களுக்குப் படைப்பின் முதல்-இடை-கடை, பக்தி முதலிய அனைத்தினுடைய ஞாபகம் உள்ளது. அரைக்கல்பமாக பக்தி செய்து-செய்தே கீழே இறங்கியே வந்து விட்டீர்கள்.

இப்போதோ துக்கத்தின் மலைகள் விழப்போகின்றன. குழந்தைகளாகிய நீங்கள் புருஷார்த்தம் செய்ய வேண்டும். இவை கீழே விழுமவதற்கு முன்பே நாம் நினைவு யாத்திரை மூலம் விக்ரமங்களை வினாசம் செய்ய வேண்டும். உங்களிடம் ஆயிரக் கணக்கில் வருகின்றார்கள். அனைவருக்கும் நீங்கள் இதையே சொல்லிப் புரிய வைப்பீர்கள், சகோதர-சகோதரிகளுக்கு வழி சொல்வதற்காக முயற்சி செய்கின்றீர்கள். ஞானம் மற்றும் பக்தி பற்றிய ஞாபகம் வந்து விட்டது. அதாவது நீங்கள் டிராமா முழுவதையும் தரவரிசைப்படி அறிந்து கொண்டு விட்டீர்கள். ஒருவர் எவ்வளவு நல்லபடியாக அறிந்து கொள்கிறான்களோ, அந்த அளவு மற்றவர்களுக்குச் சொல்லிப் புரிய வைக்கவும் முடியும். குழந்தைகளுக்குத் தான் புரிய வைக்க வேண்டும். மகன் தந்தையை எடுத்துக் காட்டுவான் எனப்பாடப்பட்டுள்ளது. தந்தை குழந்தை களுக்குப் புரிய வைப்பார், குழந்தைகள் பிறகு தங்கள் சகோதரர்களுக்குப் புரிய வைப்பார்கள். ஆத்மாக்களுக்குப் புரிய வைக்கிறீர்கள் இல்லையா? பக்தியிலிருந்து இந்த ஞானம் முற்றிலும் வேறுபட்டது. ஒரு பகவான் வந்து பக்தர்கள் அனைவருக்கும் பலனைக் கொடுக்கின்றார். என பாடப்பட்டுள்ளது இல்லையா! அனைவருமே ஒரு தந்தையின் குழந்தைகள். பாபா சொல்கிறார், நான் குழந்தைகள் அனைவரையும் சாந்தி தாம், சுகதாமத்திற்கு அழைத்துச் செல்கின்றேன். கல்ப-கல்பத்தினுடைய இந்த ஞானமும் கூட உங்களுக்கு இப்போது உள்ளது. அங்கே இருக்காது. நீங்கள் பதீத்தமாக ஆகிறீர்கள் என்றால் பாவனமாக்குவதற்காக பாபா உங்கள் மீது எவ்வளவு முயற்சி மேற்கொள்கின்றார்! அதனால் பாடல் உள்ளது - பலியாவேன்... சமர்ப்பணமாவேன்... யார் மீது? பாபா மீது. பிறகு பாபா உதாரணம் சொல்கிறார் - இவர் (பிரம்மா) எப்படி பலியானார்? இந்த உதாரணத்தைப் பின்பற்றுவீர்கள். இவர் தாம் பிறகு இலட்சுமி-நாராயணராக ஆகிறார். இவ்வளவு உயர்ந்த பதவி பெற வேண்டுமாயின் இதுபோல் பலியாக வேண்டும். பணக்காரர்கள் ஒருபோதும் பலியாக முடியாது. இங்கோ அர்ப்பணம் செய்து விட வேண்டும். பணக்காரர்களுக்கு நிச்சயமாக நினைவு வரும். பாடலும் உள்ளது இல்லையா - கடைசி காலத்தில் பெண்ணைப் பற்றி நினைத்தால்... இவ்வளவு பணம் முழுவதும் என்ன செய்யும்? யாரும் பெற்றுக் கொள்ளவும் மாட்டார்கள் ஏனெனில் அனைத்துமே அழிந்து விடப்போகின்றன. நானும் கூட அதை எடுத்துக் கொண்டு என்ன செய்யப் போகிறேன்? சரீர்த்துடன் கூட அனைத்துமே அழியப் போகின்றன. நீங்கள் இறந்தால் உலகம் இறந்து போகும். இந்த செல்வம் முதலிய எதுவும் இருக்கப்